

В юності все було складно...

Ганна Синьоок

В юності все було складно.
З віком стало простіше.
Вицвіле й недоладне
Вартує як найцінніше.

А може, воно так і треба...
Інакше були б ми не нами.
Після ранкової треби
Пересіктися словами.

Впізнані непізнанні,
Стримані на півкроці.
Сквапні до озирання.
Випадок надемоцій.

А може, воно і логічно...
Інакше б не було сенсу.
Ззиратися платонічно,
Не вірячи пульсу і сексу.

А може... Та ні!.. То вже зайве...
Розширити мить до днини,
Вернути в буття моложаве,
Безстатусне і дитинне.

А врешті, все добре й порядно.
Свої вже зайняті ніші.
То в юності все було складно.
З роками стало простіше.

/Ганна Синьоок, зі зб. "Яблуневе сонце"/